

แก้คำผิด

ในหนังสือ ทอรัถกถายสืบสายวรรณศิลป์
หนังสือรวมผลงานศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์
พุทธศักราช ๒๕๒๘ - ๒๕๖๒

หน้า	บรรทัดที่	คำว่า	แก้เป็น
๑๔๐	๓	ปรัชญา	ปรัชญา
๑๕๗	๑๓	กอนกริต	คอนกริต
๑๙๕	๒	ริน	ริณ
๒๓๕	๓	กะพริบ	กะพริบ
๒๓๕	๒๐	ละลอก	ระลอก
๓๓๗	๑๗	หมาตำรวจก็บ้าย หน้าคม	หมาตำรวจก็บ้ายหน้าคม
๓๔๖	บทที่ ๑ บรรทัดที่ ๒	ด้วยรอยน้ำตาแต่เมื่อคืน ทั้งสมุดที่ลบเลือน	ทั้งสมุดที่ลบเลือน ด้วยรอยน้ำตาแต่เมื่อคืน
๓๔๖	บทที่ ๕ บรรทัดที่ ๒	กตัญญูแผ่นดิน พ่อก็รู้ว่าลูกมี	พ่อก็รู้ว่าลูกมี กตัญญูแผ่นดิน
๓๙๗	๔	ร้ายรำ	รำร้าย
๕๒๑	๓	มิด	มิด
๖๑๒	๑	ริน	ริณ

รายละเอียดการแก้คำผิด
ในหนังสือ ทอรัถกถายสิบสายวรรณศิลป์

๑. ทะเลไม่กว้างกว่าปีกนก, อดุล จันทรศักดิ์, หน้า ๑๔๐, บรรทัดที่ ๓,

“เธอสัมผัสปรัชญาแห่งฟ้ากว้าง”

๒. ลูกอู่น, สุรัชย์ จันทิมาธร, หน้า ๑๕๗, บรรทัดที่ ๑๓,

“คอนกริต”

๓. รักกันหนึ่งร้อยปี, วินทร์ เลียววาริณ, หน้า ๑๙๕, บรรทัดที่ ๒,

“วินทร์ เลียววาริณ”

๔. ห้องเสนาหา, สุชาติ สวัสดิ์ศรี, หน้า ๒๓๕, บรรทัดที่ ๓,

“กะพริบ”

๕. ห้องเสนาหา, สุชาติ สวัสดิ์ศรี, หน้า ๒๓๕, บรรทัดที่ ๒๐,

“ระลอก”

๖. หมาตำรวจ, ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช, หน้า ๓๓๗, บรรทัดที่ ๑๗,

“ตอนนั้นเป็นเวลาเย็นใกล้ค่ำ ศาลากลางปิดเสียแล้ว หมาตำรวจก็บ่ายหน้าดม”

๗. เจ้าขุนทอง, สุจิตต์ วงษ์เทศ, หน้า ๓๔๖

บทที่ ๑ บรรทัดที่ ๒

สหายยามหาเดี้ยว	ซึ่งใส่หนังสือแสงเดือน
ทั้งสมุดที่ลบเลือน	ด้วยรอยน้ำตาแต่เมื่อคืน

และบทที่ ๕ บรรทัดที่ ๒

แม้รู้ว่าถูกรัก	นั้นมีความรักดี
พ่อก็รู้ว่าลูกมี	กตัญญูแผ่นดิน

๘. ในโลกนี้มีอะไรเป็นไทยแท้, หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล, หน้า ๓๙๗, บรรทัดที่ ๔ วรรคหน้า,

“อีกดนตรีร่ำรวยลวดลายไทย อดโลกได้ไทยแท้แน่นอน”

๙. มืดประจักษ์, ชาติ กอบจิตติ, หน้า ๕๒๑, บรรทัดที่ ๓,

“อย่าลืมมืด” ผมเตือนลูกด้วยเสียงดู ๆ

๑๐. คำประกาศเกียรติคุณ, วินทร์ เลียววาริณ, หน้า ๖๑๒, บรรทัดที่ ๑,

“วินทร์ เลียววาริณ”